

według zasad ustalonych przez Ministra Finansów; kierownik jednostki nadrzędnej obowiązany jest zawiadomić te organy o terminach posiedzeń komisji weryfikacyjnej;

2) przedstawiciele jednostki badanej.

§ 17. Główny księgowy jednostki nadrzędnej obowiązany jest spowodować usunięcie stwierdzonych w orzeczeniu (protokole) nieprawidłowości w rocznym sprawozdaniu finansowym przed rozpatrzeniem orzeczenia (protokołu) przez komisję weryfikacyjną, a w razie rozbieżności stanowisk — po ich rozstrzygnięciu.

§ 18. Rozbieżności stanowisk dotyczące ustaleń orzeczenia lub protokołu, zasadności wniosków komisji weryfikacyjnej oraz zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego:

- 1) między biegłymi lub pracownikami badającymi sprawozdanie w trybie nadzoru a badaną jednostką — rozstrzyga jednostka nadrzędna;
- 2) między badaną jednostką lub biegłym a jednostką nadrzędną — rozstrzyga:
 - a) w odniesieniu do jednostek rozliczających się z budżetem centralnym (budżetu centralnego) — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego),
 - b) w odniesieniu do jednostek rozliczających się z budżetami terenowymi (budżetu terenowego) — przewodniczący prezydium właściwej rady narodowej na wniosek kierownika wydziału finansowego;
- 3) między jednostką nadrzędą a organem finansowym lub bankiem — rozstrzyga właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 19. Roczne sprawozdanie finansowe badanej jednostki zatwierdza oraz zarządzenie, o którym mowa w § 16 ust. 1 pkt 3, wydaje kierownik jednostki nadrzędnej na podstawie wniosku komisji weryfikacyjnej, stwierdzającego prawidłowość sprawozdania i rozliczenia wyniku.

§ 20. Zatwierdzone roczne sprawozdanie finansowe i zarządzenie kierownika jednostki nadrzędnej są rozpatrywane przez konferencję samorządu robotniczego, a w przedsiębiorstwach, w których nie działa samorząd robotniczy, na zebraniu aktywu kierowniczego przedsiębiorstwa z udziałem przedstawicieli organizacji partyjnej i rady zakładowej.

§ 21. 1. Minister Finansów określa szczegółowo tryb badania i zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych):

- 1) mogą zezwolić na badanie rocznych sprawozdań finansowych podległych im lub nadzorowanych przez nich jednostek w trybie nadzoru, poza siedzibą jednostki badanej;
- 2) ustalają graniczne lub średnie normy czasu badania przez biegłych rocznych sprawozdań finansowych.

3. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą uprawnienia, o których mowa w ust. 2, przysługujące im w odniesieniu do nadzorowanych przez nich jednostek rozliczających się z budżetami terenowymi, przekazać przewodniczącym prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

Rozdział 4

Przepisy końcowe.

§ 22. Zaleca się zarządom centralnych związków spółdzielni oraz zarządom głównym stowarzyszeń prowadzących działalność gospodarczą ustalenie w porozumieniu z Ministrem Finansów, w jakim zakresie przepisy uchwały będą odpowiednio stosowane w organizacjach spółdzielczych oraz w zakładach tych stowarzyszeń.

§ 23. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów rozciągnąć przepisy uchwały na państwowe jednostki organizacyjne nie wymienione w § 1 i 14, a także odpowiednio dostosować te przepisy do specyfiki i struktury organizacyjnej niektórych jednostek.

§ 24. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370, z 1962 r. Nr 61, poz. 290, z 1967 r. Nr 66, poz. 319 i z 1971 r. Nr 48, poz. 309),
- 2) uchwała nr 56 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 13, poz. 70).

§ 25. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

ZARZĄDZENIE MINISTRA NAUKI, SZKOLNICTWA WYŻSZEGO I TECHNIKI

z dnia 20 lipca 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych (Dz. U. z 1973 r. Nr 32, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego Komii-

tetu Nauki i Techniki z dnia 26 listopada 1971 r. w sprawie wykazu jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopni naukowych (Monitor Polski z 1971 r. Nr 58, poz. 378, z 1972 r. Nr 14, poz. 97, Nr 44, poz. 235, Nr 54, poz. 291, z 1973 r. Nr 7, poz. 46, Nr 22, poz. 132 i Nr 26, poz. 160) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części A. Szkoły Wyższe, w pozycji II Politechniki, Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna — pod lp. 5 Politechnika Łódzka — Mini-

ster Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki dodaje się wyrazy:

w rubryce 2 — „Instytut Matematyki”,
w rubryce 4 — „doktora nauk matematycznych”;

- 2) w części D. Instytuty naukowo-badawcze:
a) pod lp. 1 w rubryce 2 wyrazy „Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa” zastępuje się wyrazami „Instytut Organizacji Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego”,
b) dodaje się lp. 57 i 58 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3	4
„57	Instytut Żywności i Żywienia	Minister Zdrowia i Opieki Społecznej	doktora nauk medycznych
58	Morski Instytut Rybacki	Minister Żeglugi	doktora nauk przyrodniczych”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

J. Kaczmarek

228

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 2 sierpnia 1973 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad organizacji żywienia przyzakładowego w zakładach pracy.

Na podstawie § 13 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 uchwały nr 180 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie funduszu socjalnego w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 297) i § 3 ust. 2 uchwały nr 295 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1971 r. w sprawie zasad odpłatności konsumentów za usługi świadczone przez placówki żywienia przyzakładowego oraz zasad finansowania tych placówek (Monitor Polski z 1972 r. Nr 1, poz. 1 i Nr 28, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 1 lutego 1972 r. w sprawie zasad organizacji żywienia przyzakładowego w zakładach pracy (Monitor Polski Nr 11, poz. 81) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Uruchomienie przez zakład pracy placówki żywienia przyzakładowego może nastąpić po uzgodnieniu z radą zakładową oraz po:

- 1) uzyskaniu zgody właściwego terenowo organu sanitarno-epidemiologicznego,
- 2) zgłoszeniu placówki:
 - a) na terenie miasta wyłączzonego z województwa — właściwemu do spraw handlu organowi prezydium dzielnicowej rady narodowej,
 - b) na terenie miasta stanowiącego powiat i nie podzielonego na dzielnice — właściwemu do spraw handlu organowi prezydium miejskiej rady narodowej,

c) na terenie gminy (miasta i gminy), miasta nie stanowiącego powiatu i dzielnicy w mieście stanowiącym powiat — naczelnikowi gminy (miasta i gminy) lub właściwemu do spraw handlu organowi prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej

w celu zarejestrowania i zapewnienia tej placówki zaopatrzenia.

2. Likwidacja placówki żywienia przyzakładowego może nastąpić po uzyskaniu zgody rady zakładowej i właściwej terenowo rady związków zawodowych oraz właściwego do spraw handlu organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej lub naczelnika gminy (miasta i gminy).
3. Zakład pracy, prowadzący żywienie przyzakładowe we własnym zakresie lub na zlecenie innego zakładu pracy, powinien przystąpić do porozumienia terenowo-branżowego w przemyśle gastronomicznym. Uprawnienia i obowiązki uczestników porozumienia oraz jednostek wiodących w branży regulują odrębne przepisy.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: E. Sznajder